

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У. 3159/16
07.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље из ул. бр. , против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја закључка број: 07-00-00292/2016-03 од 08.02.2016. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 07.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним закључком одбачена је, због ненадлежности, жалба тужиље изјављена дана 29.01.2016. године против обавештења Министарства унутрашњих послова – Полицијске управе за Приштину 03/15/7/6 број: 205-77/16 од 13.01.2016. године, којим је тужила обавештена да тај орган није у могућности да јој достави тражене податке у складу са чланом 8. тач. 1. и 8. Закона о заштити података о личности.

У тужби поднетој овом суду, тужила оспорава законитост побијаног закључка због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреда правила поступка. Истиче да у конкретној управној ствари нису правилно примењене одредбе Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, као и да тужени није ценио наводе жалбе. Сматра да је закон повређен на њену штету, па је предложила да суд поништи оспорени закључак.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног закључка и предложио да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Србије“, број 111/09), испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета туженог органа произлази да је тужила дана 22.12.2015. године поднела Полицијској станици у Аранђеловцу захтев да јој се изда уверење са адресом становања за НН лице, о коме је навела податке који су јој познати, па и регистарски број таблице возила које то лице користи; да је актом ПС Аранђеловац 03/39/10 број: 205-155530/15 од 23.12.2015. године обавештена да је њен захтев прослеђен у даљу надлежност Полицијској управи Приштина, по месту извршене регистрације возила; да је актом Полицијске управе за Приштину 03/15/7/6 број: 205-77/16 од 13.01.2016. године обавештена да тај орган није у могућности да јој достави тражене податке у складу са чланом 8. тач. 1. и 8. Закона о заштити података о личности. Из списка предмета и образложења оспореног закључка произлази да је против наведеног акта ПУ за Приштину тужила поднела жалбу туженом, која је жалба оспореним закључком одбачена због ненадлежности, са образложењем да је предметним актом одбијен захтев тужиле за издавање уверења о имену и презимену НН лица, што не представља захтев за приступ информацијама од јавног значаја, тако да тужени није надлежан за поступање по тужилиној жалби.

Одредбом члана 25. став 3. Закона о пребивалишту и боравишту грађана ("Службени гласник Републике Србије", број 87/11) је прописано да на захтев суда, органа државне управе, другог органа или организације, као и другог правног или физичког лица, које има оправдан правни интерес, надлежни орган је дужан да достави тражене податке из евиденције пребивалишта и боравишта грађана, у складу са прописима о заштити података о личности. Одредбом става 4. истог члана је прописано да надлежни орган може податке из евиденције пребивалишта и боравишта грађана давати државним и другим органима и организацијама, као и другим правним и физичким лицима, под следећим условима:

1. ако су законом или другим прописима овлашћени да траже и примaju те податке;
2. ако су им ти подаци неопходни за извршавање послова из њихове надлежности;
3. ако обезбеђују заштиту личних података.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник Републике Србије", бр. 120/04 ... 36/10) је прописано да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна. Одредбом става 2. истог члана је прописано да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Према оцени Управног суда, код овако утврђеног чињеничног и правног стања ствари, правилно је поступио тужени орган када је оспореним закључком одбацио жалбу тужиле, с обзиром да је тужила поднетим захтевом тражила доставу уверења о пребивалишту или боравишту НН лица у складу са одредбама члана 25. Закона о пребивалишту и боравишту грађана, а није тражила остварење права на слободан приступ информацији од јавног значаја у складу са одредбама члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Како тужени орган има овлашћења да у другом степену одлучује само о жалбама поднетим због повреде права на слободан приступ информацији од јавног значаја у складу са одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја или повреде права на заштиту података о личности у складу са одредбама Закона о заштити података о личности, а не и због повреде других људских права и слобода, правилно је тужени поступио када је тужилину жалбу одбацио

због ненадлежности. За своју одлуку, тужени је дао јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд, налазећи да се наводима тужбе не доводи у сумњу законитост оспореног решења и да су без утицаја на другачију одлуку суда.

Имајући у виду све напред наведено, Управни суд је нашао да закон није повређен на штету тужиле, па је применом члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 07.04.2016. године, I-1 У. 3159/16

Записничар
Биљана Стојановић, с.р.

Председник већа - судија
Љиљана Петровић, с.р.

За тачност отправку
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП